

نظر اولیه حزب مارکسیست-لنینیست آلمان (MLPD) درباره فراخوان عبدالله اوجالان

انتشار در پرچم سرخ، روزنامه رسمی حزب

برگردان از آرش گنجی ۲۸ فوریه ۲۰۲۵

در هفته‌های اخیر، در نتیجه اعتراضات بین‌المللی گسترده، نمایندگان حزب کوردگرای برابری و دموکراسی خلق‌ها (دم-پارتی) توانستند با عبدالله اوجالان، دبیر کل سابق حزب کارگران کوردستان (پ.ک.ک)، که بیش از ۲۶ سال است در جزیره امرالی در زندان به سر می‌برد دیدار کنند. حزب مارکسیست-لنینیست آلمان (ام.ال.پ.د) از همان روز نخست دستگیری، خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط او بوده است.

دیروز، نمایندگانی که به دیدار او در زندان امرالی رفته بودند - هیئت نمایندگان امرالی - فراخوان عبدالله اوجالان زیر عنوان «برای صلح و جامعه‌ای دموکراتیک» را در یک کنفرانس مطبوعاتی شورانگیز در

استانبول ارائه دادند. او در این فراخوان خطوط کلی چشم‌انداز خود برای «دمکراتیک‌سازی» را مطرح می‌کند و از اعضا و هواداران پ.ک.ک در ترکیه می‌خواهد: «کنگره خود را برگزار کنید و قطع‌نامه‌ای برای ادغام در دولت و جامعه به تصویب برسانید؛ تمامی گروه‌ها باید سلاح‌های خود را زمین بگذارند، و پ.ک.ک باید خود را منحل کند.»

با این حال، این امر نباید به طور بی‌قید و شرط انجام شود. سری ثریا اندور، نماینده پارلمان و سیاستمدار دم-پارتی در ادامه توضیح داد که عبدالله اوجالان به صراحت افزوده: «بی‌تردید، زمین گذاشتن سلاح‌ها و انحلال پ.ک.ک در عمل نیازمند به رسمیت شناختن سیاست دمکراتیک و یک چارچوب حقوقی لازم است.»

حزب مارکسیست-لنینیست آلمان (ام.ال.پ.د) عدم رد مذاکرات صلح از سوی جنبش کورد را امری صحیح در نظر می‌گیرد. حزب همواره با جنبش‌های آنتی‌فاشیستی، انقلابی، و کارگران در ترکیه و مبارزات آزادی‌خواهانه خلق کورد در همبستگی بوده است.

حزب مارکسیست-لنینیست آلمان در گذشته نیز مسئله تناسب جنگ گریلابی در یک کشور نوامپریالیستی بدون وضعیت انقلابی را مطرح و در کتاب اشتفان انگل زیر عنوان «بحران در ایدئولوژی بورژوازی و اپورتونیزم» به این امر اشاره کرده بود:

«مبارزه مسلحانه گریلابی در کوردستان ترکیه، در عین حال به دلیل انزوای چشمگیر از مبارزات توده‌ای و کارگان در ترکیه، به طور فزاینده به بن‌بست رسیده است... دولت ترکیه... از اشتباهات سکتاریستی برای جرم‌انگاری و به انزوا راندن مبارزه رهایی‌بخش مشروع خلق کورد بهره‌برداری می‌کند. حزب مارکسیست-لنینیست آلمان از این مبارزه در برابر هرگونه تحریک‌گرایی دفاع می‌کند اما تأکید دارد که این مبارزه باید به دست توده‌ها پیش برده شود و در تناسب با مرحله مربوطه مبارزه طبقاتی باشد.» (صص. ۱۵۰/۱۵۱)

آن چه در این بین اهمیت ویژه دارد، مبارزه مشترک خلق کورد همراه با مردم ترکیه، ایران، عراق یا سوریه است. در حال حاضر، یک آتش‌بس دمکراتیک به واقع می‌تواند شرایط را بهبود بخشد؛ در عین حال که چشم‌انداز مبارزه رهایی‌بخش ملی و اجتماعی خلق کورد را به نحوی مؤثرتر در مبارزه جهانی برای انقلاب سوسیالیستی بین‌المللی ادغام خواهد کرد.

برخی پرسش‌ها و نکات پیرامون این فراخوان وجود دارند که هنوز نمی‌توان به آن‌ها پاسخ داد. با این حال، حزب مارکسیست-لنینیست آلمان از هر بیانیه‌ای از سوی جنبش کورد که تسلیم‌طلبی را در دستور قرار ندهد استقبال خواهد کرد.

موراد کارایلان، عضو شورای اجرایی پ.ک.ک و فرمانده ارشد نیروهای مدافع خلق (ه.پ.گ) در اوایل ماه فوریه اعلام کرد: «همچنین می‌خواهم بگویم زمین گذاشتن سلاح‌ها مستلزم تصمیم است. کنگره پ.ک.ک باید تشکیل جلسه دهد و چنین قطع‌نامه‌ای را به تصویب برساند... تا زمانی که آتش‌بسی در کار نیست، چطور می‌توانیم زمین گذاشتن سلاح‌ها را در دستور قرار دهیم!»

فراخوان اوجالان صریحاً به وضعیت در ترکیه اشاره دارد. وضعیت در ترکیه را نمی‌توان با شرایط روژاوا/سوریه و منطقه خودمختار آن مقایسه کرد. مظلوم عبدی، فرمانده ارشد نیروهای دمکراتیک سوریه (ق.س.د، که ی.پ.گ/ی.پ.ژ - واحدهای مدافع خلق و واحدهای مدافع زنان، اساس آن را تشکیل می‌دهد) درباره نامه‌ای از اوجالان به ایشان گزارش داد. اوجالان در این نامه تصریح کرده که بیانیه مربوطه روژاوا را دربر نمی‌گیرد و، به این ترتیب، فراخوان برای زمین گذاشتن سلاح‌ها به آن‌ها مربوط نمی‌شود. نیروهای روژاوا درگیر نبردی بی‌امان علیه دار و دسته‌های اسلامی-فاشیستی تحت حمایت رژیم اردوغان هستند.

از سوی دیگر، رژیم اردوغان و حزب فاشیستی حرکت ملی (م.ه.پ) خواهان تسلیم شدن پ.ک.ک و ایجاد صلح امپریالیستی در کشور هستند. آن‌ها در حال حاضر به ترور دولتی همراه با بازداشت‌های توده‌ای شدت می‌دهند و به روژاوا و مناطق شمال عراق حمله‌ور می‌شوند. هم‌زمان، رژیم اردوغان در موضع دفاعی قرار دارد و نمی‌تواند مانند گذشته پیش‌روی کند. مبارزه کارگران افزایش یافته است. نظر به مبارزه برای بازسازماندهی خاورمیانه، رژیم اردوغان در جبهه داخلی به آرامش نیاز دارد. از این گذشته، اردوغان روی آراء مردم کورد برای انتخابات مجدد بر خلاف قانون اساسی کنونی حساب باز می‌کند.

حزب مارکسیست-لنینیست آلمان از مذاکرات جدی پیرامون صلح، در پیوند با مبارزه شدت‌یافته خلق‌های ترکیه و کوردستان برای دمکراسی و آزادی که به پیشرفت چشمگیر بیانجامد استقبال می‌کند. برای یک توافق صلح دمکراتیک، برچیدن دیکتاتوری فاشیستی، توسعه قابل توجه حقوق و آزادی‌های دمکراتیک، و همچنین به رسمیت‌شناسی و حمایت از حقوق خلق کورد، به یک اندازه ضروری هستند.

این امر شرایط مبارزه طبقه کارگر و توده‌های ترکیه و شمال کوردستان را بهبود خواهد بخشید. برای این کار، هیچ توهمی به رژیم فاشیستی اردوغان نباید وجود داشته باشد.

رفتار دولت فدرال آلمان در این زمینه ریاکارانه است. بربوک، وزیر خارجه سابق، که در برابر ترور دولتی رژیم فاشیستی اردوغان همراه با انبوه قربانیان در مناطق کوردنشین، در بهترین حالت رفتار بسیار ملایم داشت، حالا پس از فراخوان اوجالان عوام‌فریبانه تأکید می‌کند که «چرخه ترور» را می‌توان شکست. این، دولت‌های فدرال آلمان بوده‌اند و همچنان هستند که پ.ک.ک را تروریست قلمداد می‌کنند و انواع فعالان کورد را تحت ماده قانونی §129b به دادگاه کشانده‌اند. دولت آلمان در عین حال علیه مبارزات رهایی‌بخش خلق کورد، که در هفته‌های اخیر به طور فزاینده‌ای جرم‌انگاری شده، به ترور دولتی دست می‌زند.